Medinai Hírmondó

„A jövőnk elkezdődött! Együtt tervezünk és cselekszünk!”

V. évfolyam
4. szám

MEDINA KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK INGYENES LAPJA

2014. augusztus-szeptember

Itt vagyunk valaminek a kezdetén

Nem régen voltunk valaminek a kezdetén és bizalmat kaptunk a változásra. Egy olyan új korszak indult meg lakóhelyünk életében, ami minőségileg más gondolkodást kívánt meg a falu vezetésétől és az itt lakóktól egyaránt. Ezzel is becsüljük, tiszteljük az előttünk élt és az egymást követő nemzedékeket. Az elmúlt években egy időben kellett lebontania az elavultakat és építenie a korszerűt, az újat – az anyagi és a szellemi világban egyaránt. Mindig szem előtt tartva az értékmegőrzést és az értékteremtést! Sok falu van, amit az ember megcsodál, de csak egy, amit szeret, amire azt mondja: az enyém. Fontos, hogy Medinát minél több ember érezze sajátjának. A négy év történéseit, sikereit nehéz pár mondatban összefoglalni, a településen járva döntse el mindenki, hogy milyen változásokat hozott az elmúlt négy esztendő. Egyetlen egy adatra azért felhívnám a figyelmet. Ezen időszak alatt a községünk vagyona ***megnégyszereződött!*** *Ezek tények és nem hírek!*

A feladatokat folytatni kell a megkezdett úton, mert már kialakultak azok a személyes kapcsolatok, együttműködések, amelyek felépítése nagyon hosszú időt vett igénybe, azonban szükségesek az eredményes lobbizáshoz és a falu további fejlődéséhez.

Köszönöm azoknak az embereknek, akik négy év időszakában támogatták a faluvezetés munkáját!

Vén Attila

Tartalom:

INFORMÁCIÓK, ÓVODÁNKRÓL, SPLINTERS ZENEKAR, RÉGI IDŐK EMLÉKÉRE, V. MEDINAI MŰVÉSZETI NAPOK

Medina Község Önkormányzata • Cím: Medina, Kossuth u. 59. • Tel./fax: 74/434-010
E-mail: rendezveny@medinafalu.hu • www.medinafalu.hu

Közérdekű információk

Medina Község Önkormányzatának ügyfélfogadási ideje

Hétfő: ügyfélfogadás szünetel
Kedd : 8^{00}-12^{00}, 13^{00} - 16^{00}
Szerda: 8^{00} -12^{00}, 13^{00} - 16^{00}
Csütörtök: 8^{00} -12^{00}, 13^{00} - 16^{00}
Péntek: ügyfélfogadás szünetel
Elérhetőség: Tel.: 74/434-010.
E-mail:
phivatalmedina@tolna.net
http://www.medinafalu.hu

Orvosi rendelő

Rendelés:
hétfő:13^{00}-15^{00}
kedd: 8^{00}-10^{00}
szerda: 15^{00} - 17^{00}
csütörtök: 8^{00}-10^{00}
péntek: 9^{00}-11^{00}
Háziorvos:
Dr. Endrődi Csaba
Ápolónő:
Vassné Görög Erika
Tel.: 74/434-078

Védőnői szolgálat

Rendelés:
hétfő: 11^{00} -13^{00} óra
Védőnő:
Pálfiné Andics Edit
Tel: 74/434-010

Családsegítő és gyermekjóléti szolgálat

Horváth Gergely
Tel.: 74/434-010
Ügyfélfogadás:
csütörtök: 13^{00} -16^{00}
péntek: 8^{00} -12^{00}

Könyvtár

Sereg Erzsébet
Tel.: 74/ 674 - 124

Falugazdász

Kasza Endre
Telefon: 74/434-010
Hétfő: 13^{00}-16^{00}

Iskola

Tagintézmény-vezető:
Götz Csabáné
Telefon: 74/434-103

Óvoda

Tagintézmény-vezető:
Pusztainé Vaczula Márta
Tel.: 74/434-100

Körzeti megbízott

Konrád János
Tel.: 06-20/369-55-50
Segélyhívó: 107

Tanyagondnok

Szászi József
Tel.: 06-20/252-15-60

Tájékoztató azon ingatlantulajdonosok részére akik, 2014.augusztus 11-ig még nem kötöttek rá a rendelkezésre álló közcsatorna rendszerre.

Medina Község Önkormányzat Képviselő-testülete 2014. augusztus 6-án az alábbi rendeletet alkotta

Medina Község Önkormányzat Képviselő-testületének 9/2014. (VIII.11.) önkormányzati rendelete a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésére vonatkozó helyi közszolgáltatásról szóló 4/2014.(V.3.) rendelet módosításáról

A rendelet 4.§
(1).Medina község közigazgatási területén a nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésére irányuló közszolgáltatást a Szekszárdi víz és Csatorna Kft (7100, Szekszárd, Epreskert utca 9., 74/529-260) látja el a Medina Község Önkormányzatával (a továbbiakban: Önkormányzat) 5 évre kötött közszolgáltatási szerződés alapján.
A rendelet 9.§
(3) Az ingatlantulajdonos az összegyűjtött és ideiglenesen tárolt szennyvizet a 4. § (1) bekezdésben megjelölt közszolgáltatóval köteles elszállíttatni. A szennyvíz elszállítását arra jogosulatlan személlyel az ingatlantulajdonos nem végeztetheti el.
(4) Az ingatlantulajdonos köteles megfelelő rendszerességgel és időben elvégeztetni a közszolgáltatást és az elvégzéséhez a szükséges feltételeket biztosítani, így különösen a gyűjtőhely megközelíthetőségét a szállító jármű számára oly módon köteles biztosítani, hogy az elláthassa feladatát.
(6) Az ingatlantulajdonos a közszolgáltatásért az 1. mellékletben meghatározott mértékű díjat köteles fizetni a közszolgáltatónak.
1. melléklet:
A nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésére vonatkozó közszolgáltatás díja a 2014. augusztus 11-től határozatlan ideig tartó díjfizetési időszakra
A tároló akna ürítését, a szennyvíz elszállítását és ártalmatlanítását tartalmazó díjak:

Nem közművel összegyűjtött háztartási szennyvíz begyűjtésének díjtételei	Nettó díj (Ft/m^3)	Bruttó díj (Ft/m^3)
lakossági felhasználó (természetes személy ingatlan tulajdonosokra vonatkozó szabályok alapján)	1.358	1.725
nem lakossági felhasználó (nem természetes személy ingatlan-tulajdonosokra vonatkozó szabályok alapján)	1.358	1.725

Az egységes szerkezetű rendelet megtekinthető a www.medinafalu.hu web oldalon, valamint Medina Község Önkormányzatánál.

Medina Község Önkormányzat Képviselő-testülete

FELHÍVÁS

Felhívjuk a lakosság figyelmét, hogy 2014. augusztus 28-án, csütörtökön, a faluközpont ünnepélyes átadása miatt 16.30 órától 20.30 óráig lezárásra kerül a Kossuth L. utca 56. és a Kossuth L. utca 61. között a teljes útszakasz.
A lezárás miatt a megállóhelyeket az autóbuszok nem tudják elérni.
Megértésüket és türelmüket köszönjük.

Medina Község Önkormányzat

Szép dolog a szelektív hulladékgyűjtés, de...

… ha úgy látja, hogy a gyűjtőkonténerek tele vannak, kérjük NE tegye se elé, se mellé a szemetet, még zacskókban se, mivel egyrészt nem oda való, másrészt balesetveszélyes. Az Alisca Terra Kft. minden egyes háztartás kukájára matricákat helyezett, amin tájékoztatják a lakosságot, hogy milyen időközönként szállítják el ingyen a házak elől a szelektív hulladékot.
Kérjük olvassák el és cselekedjenek eszerint!

„Így kell ezt csinálni”

A május és a június szinte egész végig a gyerekekről szólt. Sok olyan programot szerveztünk, ahol együtt lehettünk ovisainkkal és a szüleikkel óvodán kívüli programokon is. Remek hangulatú kiránduláson vehettünk részt Budapesten. Nagyon jó volt látni, hogy végig együtt voltunk és örömmel néztük, hogy gyermekeink és a szülők is milyen jól érzik magukat. Együtt csúszdáztak, játszottak a gyerekeikkel, önfeledt mosolyuk mindent elárult. Ezt követően a családi nap az óvodában fergeteges hangulatban zajlott le. Megtelt az óvoda udvara felnőttekkel és gyermekekkel és mindenki azon volt, hogy minél jobb hangulat legyen. A közös játékok, beszélgetések átszőtték az egész délutánt. Az estébe nyúló szalonnasütés, éneklés tánc tükrözte az összefogást a mi kis közösségünkben. Az elballagott ovisaink is szinte minden évben visszajárnak hozzánk szüleikkel együtt ezekre a programokra. A ballagásra való készülődés során tanúbizonyságát láttuk annak, hogy összefogással, együtt tenni akarással mi mindent el lehet érni.

Pusztainé Vaczula Márta tagintézmény vezető

RÉGI IDŐK EMLÉKÉRE

Horgászkaland (1968)

Iskolai szünidőben a nyaraim egypár hetét Kölesden töltöttem anyai nagyszüleimnél. Csodás idők voltak. Nagyapám május 1-től szeptember 1-ig szintén pihent, mert a szeszfőzde nem üzemelt, ő pedig ott dolgozott nagyanyámmal együtt. Nyáron kis konyhakertet műveltek, kukoricát kapáltak, kisegítő kocsmárosként dolgoztak. Nagyapám szenvedélyes horgász volt, kocahorgász, apám szerint. Azon a júliusi napon is horgászni indult.

– Gyerek! Jössz velem horgászni? – kérdezte.

– Mikor? – érdeklőttem örömmel.

– Holnap reggel fél ötkor, mert kilencre haza kell érni! A templomnál lesz munka, tízre oda kell érnem! – Öregapám a templomnál volt gondnok.

– Persze hogy megyek! – válaszoltam. Reggel negyed ötkor már talpon voltunk, ittunk egy kupica császárkörte likőrt éhgyomorra, aztán indultunk is. Kis „komár" motorral ment, én egy öreg női biciklivel üldöztem.

A téglagyárat elhagyva Borjád felé haladtunk, kb. egy kilométert, majd megálltunk, egy kis ligetes erdőcskébe toltuk be a gépeket. A Sió a bokrok mögött folydogált, jó mélyen tőlünk lent. Meg is kérdeztem: – itt kötélen kell lemászni? Ez egy eldugott hely nem tudja senki. Itt más nem horgászik! – válaszolt öregapám nevetve. Akácfák kilógó gyökereibe kapaszkodva lemásztunk öt métert. Ott lent kényelmes padkán ültünk, szénán és egy rossz vászonzsákon. Nem volt nagy hely, mert ha a lábam kinyújtottam a Sió mosta a bokámat. Nem kellett bedobni a horgot csak bele ereszteni, mert jó mélyen volt a víz és jó közel volt. Úgy húsz centire tőlünk. Öregapám meg is jegyezte, ne nagyon ficánkolj, mert nem téged akarlak kihúzni, hanem a halakat. Jót nevettünk!

Három bodza nyele volt, primitív felszereléssel. Én egy keszegező horgot kaptam, azzal próbálkoztam. Kukoricával horgászott, én meg egy paprikás kenyérrel. Rám is szólt többször, hogy ne csobogjak azokkal a kis keszegekkel, elijesztem a nagy halakat! Meleg nap készülődött, még hét óra sem volt, de már fülledt idő volt, szenvedtünk, főleg mikor a nap a töltés fölé ért, és a szemünkbe vágott erős sugaraival. Gyerek, ma nem fogunk semmit ezen a pár „lófaszkeszegen" kívül, szólt beletörődötten.

De akkor valami megváltozott! Fogtam egy húsz deka körüli kis tükörpontyot. Hú, de szép, gyerek, add csak ide, ezt visszadobom hadd nőjön nagyra. Neki adtam, megköpködte, és azt mondta: Apád-anyád ide jöjjön! Visszaengedte és a kishal vidáman elúszott. Igen ám, de küldte a családot, öt perc múlva az alsó horog úszója eltűnt, és öregapám viaskodott egy háromkilós tükrössel. Fogd a szákot gyerek, merítsd bele, kiáltott nagyot! Úgy is lett. Azonnal vidd föl oda a bokrok közé a táskába, nehogy vissza ugorjon! Így tettem! A kis öreg olyan izgalomba jött, szinte minden sejtje remegett. Hússzor is elmondta, hű ez szép hal, de szép hal! Nem is gondolta, hogy a java még hátra van. Rendeztük a felszerelést visszapakoltuk a horgokat máris a középső nyél megbillent az ágason. Vigyázz papa, kiáltottam!

Az öreg már fogta a nyelet és húzta-vonta. – Nagy hal lesz – nyöszörögte remegő hangon.

– Oldalra tereld! – kiáltottam és szákkal a kezemben hadonásztam, egyszer csak sikerült alámerítenem! Felmásztam vele a másikhoz, hasonlóan nagy volt. Most már én is izgalomba jöttem. – De szép nap! – mondtam magamban. Alig másztam le az öreghez, ő már újabb hallal viaskodott! Gyere, gyorsan hozd a szákot, mert ez is nagyon nehéz! Lassan tereld a part felé, papa! Nehogy elszakadjon a zsineg. Jó pár kanyar után csak megjött a szák elé és én egyből belemerítettem.

– Jaj, gyerek mi van itt ma? – nyöszörögte remegő hangon!

– Megjött a család, papa. Te akartad!

Fölvittem a másik kettőhöz a halat, de nem fért bele a hátizsákba, bent hagytam szákban. Visszamásztam. – Maradunk még? – kérdeztem. – Fél kilenc.

– Gyerek, három a magyar igazság, és egy a ráadás! Maradunk!

Mosolyogtam öregapám elszántságán. Maradtunk kilencig, de a ráadás is elmaradt máskorra! Hazavágtattunk diadalmasan, mint a katonák a győztes csata után. Nagyanyám álmélkodva nézte ezt a szép zsákmányt, ami tíz kilónál is több volt.

– Hogy létezik ez Józsi? Te még sosem fogtál ilyen szép halakat és ennyit!

– A gyerek hozta meg a szerencsémet, kifogta a gyermeküket, és amiért visszaengedtük, oda küldte a családot.

A mama csak nevette a történetet! Öregapám utána sem fogott ilyen szép halakat többet, de az életre szóló horgászkalandot minden családi rendezvényen büszkén mesélte. Mindig nagy örömmel hallgattam, mert boldog voltam, hogy részese lehettem ennek a nagyszerű horgász élménynek.

Ők már a temetőben pihennek. Mindig könnyes szemmel gondolok rájuk. Emlékük bennem él! Pihenjetek békében, drága nagyszüleim!

Kuner János

Két év után

Két év után újra színpadra lépett az öreg fiúk zenekara és újra felcsendült a régi, ismert sláger „újra itt van, újra itt van a kis csapat" – a siker most sem maradt el!

Nem csalódtunk ma sem.

Kaptunk pár órát a régi slágerek, zengő, bongó, dübörgő zenéjéből.

Örömmel játszottak nekünk – tapsot kaptak jutalmul, tőlünk – nem érdemtelenül.

A hálás közönség tapssal fizet, ezzel honorál. Zene-zene az igazi világnyelv, amit a világon bárhol megértenek, összeköt embereket, barátságokat kovácsol. Zenével ki lehet fejezni, örömöt, bánatot, szerelmet, vágyat, gyászt, álmokat, fohászt. A zene az emberrel születik, vele nő, fejlődik, már az édesanya ha dajkálja gyermekét, dúdol, dalol, úgy nyugtatja, altatja a picit. A dallamok az embert végigkísérik az életen, bölcsőtől a temetőig, ahol az ének sóhajt utolsó búcsút a sírhantunk felett.

Elnéztem az őszhajú, kopaszodó, öreg zenészeket, s amint szóltak a nóták, zengett a gitár, egyre fiatalabbnak láttam őket. Elvarázsolta őket a zene, megittasulva, ifjúkori hévvel ömlöttek a nóták – mi is fiatalabbak lettünk.

Ez már a zene varázsa ha az öreg szemek is csillogóvá válnak, ha a láb nem tud nyugton maradni, ha dalra fakad öreg, fiatal. Tapsorkánt csiholt a nóták sora, és táncra perdül a jókedvű nép.

Most a régi zenekar teljes létszámmal zenélt, itt volt Imre is, a zenekar atyja, megteremtője, aztán Péter, Béla, Józsi, Elemér mind-mind nyugdíjas igazolvánnyal bizonyítják, így felettük is járnak az évek. De a zenéjük a régi maradt – csak sokoldalúbb, érettebb és sikeresebb.

Talán elfogult vagyok? – ez érthető is lenne, de igaz – közülünk nőttek ki, lettek zenészek. Nem ez a foglalkozásuk, ez a hobbijuk, amatőrök, amit mesteri fokon művelnek.

Nem vagyok nagy zeneértő ember, inkább csak a szívemmel hallgatom a zenét, de elandalít, felvidít, megnyugtat. Nem tudom még lesz-e, de én már most várom a következő fellépést?

Legyen erőtök még sokáig, pengessétek a gitárt, üssétek a dobokat, nehéz végleg letenni, tudom – mert kortalan a zene szeretete, és a közönség is. A szeretet sok mindenre képes, boldogít, megnyugtat és tisztán tartja a lelkiismeretet.

Ezért az estéért köszönet nektek, tudom, nem nagy jutalom, de az a szeretet, ahogy fogadott benneteket a közönség, pénzzel nem mérhető. Mindenki nevében mondom, akik itt voltak, s hallgatták a zenét.

Köszönjük!

2014.augusztus 11.

Csizmadia János

A Sióról

Az országos média adta tudomásunkra - majd a megyei is -, hogy olyan tervek vannak születőben, melyek a Sió-csatorna rendbetételét, használhatóvá tételét szorgalmazzák, töltésein kerékpárutakkal, hogy a környezet is bekapcsolódhasson a turista „vonzalomba”!

A munkahelyteremtés szempontjából is jelentős elképzelésnek vannak előzményei, mégpedig 244 évvel előbbről, azaz 1770-ből eredendően.

A mai Sió a létezését a Pelsótónak (Balaton) köszönheti. Galerius római császár uralkodásának éveiben (i.u. 293-311) foglalkozott azzal a gondolattal, hogy a tó fölösleges vizét a Dunába vezesse, de ez valami miatt nem sikerülhetett valami fényesen, mert az 1055-ben keltezett tihanyi határleírás már egy „FOK” nevezetű folyócskáról ad hírt, amelyiken átkelőhely, híd is van, és vízimalmok is működnek rajta számosan.

Magának a folyónak a neve éppen ezzel az „iparűzéssel” hozható összefüggésbe. Ugyanis maga a szó (Sió), hangutánzó szó, ami a vízikerekek meghajtását szolgáló, zsilipeken átfolyó, átrohanó víz zaját utánozza: séjó, sijó, siu, sijü, sivó szavakkal illették, ahogy akkoriban mondták egyes vidékeken. A nyelvészek feltételezése szerint a Sió név már az 1200-as évek eleje, közepe táján kerülhetett a mindennapi beszédben használatos szavak közé.

Bél Mátyás, a tudós utazó 1710-ben úgy fogalmaz, hogy „a tónak az a vízmennyisége, amit befogadni nem képes, a Sióban ömlik. Ha a tó visszahúzodik, akkor a száraz meder ásítoz”!

Ez időtől az embereket egyre inkább foglalkoztatta a természetes vízfolyás hasznosítása, még annak ellenére is, hogy a víz járása rapszodikus, nem megbízható.

A hatalom 1770-ben készíttette el az első tanulmányt a hasznosítás ügyében: „mely mérje fel a természet alkotta, változó meder kanyarulatait, a mindenkori meder szélességét, a pillanatnyi vízmélységét, a folyó lejtését, gyorsaságát, lassúságát!” Kriger Sámuel matematikus végezte a hatalmas és tartalmas munkát, s ezzel együtt beadványában olyan javaslatot tett, hogy a hajózás biztonsága érdekében kikötőket létesítsenek, hogy a nagyobb terhelés miatt lassabban mozgó, méretre nagyobb hajók is közlekedhessenek rajta.

Aztán nagyon hosszú ideig semmi! Beszédes József mérnök és a köré gyülekező szakértők 1870 táján úgy foglalnak állást, hogy „a földmunkák elvégzése után, a tó felesleges vize a befolyásokkal együtt hajózhatóvá teszi a Siót”.

Ahogy járt az idő, felvetődtek új gondolatok is, így Márton Ferenc mérnöki terve javasolja, hogy a vízmennyiség ingadozásának megszüntetésére bizonyos távközönként zsilipeket építsenek, hogy a vízszint állandóan 4-5 láb magasságú legyen, s ez esetben a hajózás mellett az öntözés is lehetővé válna. (Egy láb hosszúság = 31 centiméter.)

Ahogy az idők folyamán ilyenolyan elképzelések napvilágot láttak a Sió hasznosítása ürügyén, úgy a falunk fiai is, hol itt, hol ott érdeklődtek ezen ügyben, mintha nem engednék elhamvadni ennek parazsát. 1945. augusztus 19. újság emígyen ad hírt, egy választásokra készülő, de inkább csak ígérgető, leendő képviselőjelölt tájékoztatásáról: „A Sió hajózhatóvá tétele érdekében eljártam a Földművelésügyi Minisztériumban Hock miniszteri tanácsos úrnál, aki kijelentette, hogy a vasúthálózat rendbetétele után második helyen szerepel a Sió hajózhatóvá tétele, amire 750 millió pengőt irányoztak elő. Zsilipek építése is tervben van, hogy 120 vagonos vontatmányok közlekedésére is alkalmas legyen!”

Évtized, évtized után, háború, háború után, a folyó és környéke változatlan maradt. Az 1946–os változások előtti pártcsatározások képviselőjeként, a megyét járó Hock Károly nevezetű úriember (valamikor még, mint miniszteri tanácsos) itt a faluban is nagyon fontosnak ítélte a hajózást, mert ezeket mondotta: „A Bakonyban bányászott bauxitot a Sión lehetne szállítani a Dunára, majd a tengerre, a péti nitrogénművek pétisója évi 500 ezer tonnás forgalmat biztosítana, valamint a sportjárművek és a sétahajók mozgása is jelentősen megnőne a tavaszi- nyári idényben.”

Maga a köztársasági elnök, Tildy Zoltán is megszólalt Sió-ügyben. „Fontos összekötő kapocs lenne a Dunántúl középső része és a külvilág között.” – mondta. De egyéb hihető tényeket is közölt: Az ingadozó balatoni víz miatt vízelzáró zsilipekre lesz szükség, a sűrűsödő forgalom miatt hajózási kikötők kellenek, s ez az előzetes számítások szerint 208 millió forintos költséget jelentene. (1946. nyarától új pénz van forgalomban, a forint!) Amitől valójában mindenki sokkot kapott, az az, hogy 10 millió köbméter föld megmozgatása lett volna esedékes, ásóval, lapáttal és kubikus talicskával!

Tervek készültek, újabbak és még újabbak, elhangzottak ígéretek kisebbek és nagyobbak, a Balaton vize azóta is ingadozik, a Sió vize azóta is ingadozik, s a természetes vízi úton azóta sincs forgalom… Pedig az első terv éppen 244 évvel ezelőtt már elkészült.

Vajon a mostanában megszellőztetett tervezet, elképzelés nemcsak a szivar füstkarikája lesz???

Itt csak egy biztos pont van: az 1893–ban elkészült vashíd! A többi, az mind „smafu”!!!

Konrád László
Egyed Antal –díjas helytörténész